

B év

Köszöntelek Benneteket Jézusnak azzal a mondatával, hogy: **Emberhalász leszel!**

A mai történet arról szól, hogy *Keresztelő János* messiáselőkészítő, harcos bemerítő mozgalma János bebörtönzésével megszakadt, és helyébe lépett Izraelben egy új mozgalom, a *Názáreti Jézusé*, aki Isten Országot, Szeretet Birodalmat álmodott, és ehhez barátokat szervezett. A János tanítványok közül *négy halászlegény* máris csatlakozott hozzá.

Magunkba nézve **vizsgáljuk meg**, hogy mi, akik szintén igent mondtunk az „emberhalászatra”, hogyan is állunk ezzel a feladattal?... *Énekeljük* a bocsánatkérés, de a hálaadás énekét is.

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, Te is tudod, hogy ez a Szeretetbirodalom a Földön csak szép álom, de tréningnek azért jó, ha a beteljesülés nem is ezen a Földön valósul meg, hanem Nálad, aki élsz és szeretsz örökkön örökké.

Evangélium Márk könyvéből (1,14-20)

Miután Jánost átadták, Jézus Galileába ment, hogy hirdesse Isten evangéliumát. Azt mondta: „Betelt az idő, és elközelgetett az Isten országa. Tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban.” Amikor a Galileai-tenger mellett elment, meglátta Simont és testvérét Andrást, amint hálót vetettek a tengerbe, mert halászok voltak. Jézus azt mondta nekik: „Jöjjetek utánam, és én emberek halászaivá teszek titeket!” Ők azonnal elhagyták hálóikat, és követték őt. Kissé továbbmenve meglátta Jakabot, Zebedeus fiát, és testvérét, Jánost, amint ők is hálóikat javították a hajóban, és azonnal hívta őket. Azok pedig elhagyva apjukat, Zebedeust a béresekkel együtt a hajóban, követték őt.

Jézus kitűnő „**fejvadásznak**” bizonyult! Igaz, hogy fejvadásznak hívják a bokorban elbújó rendőrt, aki a gyorshajtókat fényképezi; meg a fizetett gyilkosokat is, de mi csak „*a munkatársakat kereső szakembereket*” hívjuk így. Jézus az utóbbi volt, és minket is erre hívott. Ő hálózatban gondolkodott eleve, ezért nem pecázott, hanem hálókat kivető halászokkal kezdte a mozgalmát. A Tizenkettes teamnek, egy nap alatt már az egyharmadát be is szervezte. Ezért gondoltam, hogy közösségszervezőknek öregeknek és fiataloknak egyaránt jót tesz, ha a **szociálpszichológia** segítségét is igénybe vesszük. Mert jó, ha a közösségi kapcsolatok zavarai is tisztában vagyunk az elején, de így közben is. Ezért próbálom ezen zavarok néhány típusának szélsőséges megnyilvánulását bemutatni laikusként, és a rövid szaktanácsokat hozzáfűzni.

1) Az infantilis kapcsolódás

A pici gyerek számára a családi fészekben kapott szeretet nemcsak simogatást, kedveskedést, hanem gondoskodást is biztosít. A túlzott szülői ragaszkodás megtarthatja a felnövő gyermeket **gyermeki színvonalon**, sőt asszisztálhat a ma egyre jobban terjedő kóros ifjúsági betegség, az „**otthonfüggőség**” kialakulásában. Infantilizált, vagy oda visszasüllyedt fiatalok és felnőttek továbbra is ragaszkodnak a gyermeklét előnyeihez. Semmi kedvük a családalapítás, önállósodás, közösségszervezés vesződéséhez. Ha házasságot kötnek is, az első konfliktus után elválnak, és a mamához menekülnek vissza.

Mai adat, hogy pl. a 30 évesnél idősebb, nőtlen talján fiatalok 83,3 %-a a mamánál lakik. Nálunk a 23 és 29 év közötti férfiak 80%-a, a nők 68%-a igényli a „**Mama Hotelt**”!

Az infantilizmus szövődményeit Nyugaton önkéntes aktivisták és egyesületek próbálják megértetni elsősorban a szülőkkel. Állítják, hogy a felnőtt gyermekeket nem csak „elengedni” kell, hanem „kilökni” a fészekből, mint ahogy az anyamadar teszi, amikor eljön az ideje. Bizonyítják, hogy ez segíti az egészséges fejlődésüket. Tény, hogy sokszor nem csak a gyermeki ragaszkodás, de a szülői, főleg *anyai kapaszkodás* is közrejátszik ebben a jelenségben.

Az infantilizmus a **vallási vonatkozásban** is jellemző, nem csak a fiatalokra, de gyakran a felnőttekre is. Erich Fromm szerint „a mai ember olyan, mint a három éves gyerek, aki sír az apja után, ha szüksége van rá, egyébként pedig remekül elvan a játékaival”. Az istenképe is infantil: az Istene istenke, Jézus pedig Jézuska. Vallási felfogása a mesék és mítoszok szintjén áll. Nem tud, de nem is akar felnőni a hamis, gyermekded hitéből.

Ugyanakkor valódi diktátornak tartja az Istent, aki haragvó, büntető és bosszúálló hatalom. Szüksége van ilyen bálványra a világban is. Imádja a diktátorokat! Erőszakmentes Istenről hallani sem akar, mert akkor neki is erőszakmentesnek kellene lennie. Inkább az egész beteg, szektás felfogásnak tartja.

Sajnos az ilyen emberek nehezen találhatnak rá az **ABBÁra**, a **Szeretetistenre**.

2) A narcisztikus hajlam

Emberi kapcsolatainkat erősen próbára teszik a különféle alkatú és hajlamú emberek. Ilyenek azok is, akikben **narcisztikus (önimádó)** hajlam működik. A narcisztikus ember, felfuvalkodott, felsőbbrendűnek képzelet magát, túlzottan igényli, hogy tiszteljék, csodálják. Saját javát keresi másokra való tekintet nélkül, abban a meggyőződésben, hogy neki az jár. Mindenkitől megkívánja, hogy rá állandóan tekintettel legyenek. Főleg férfiakra jellemző ez. De nőknél is előfordul. Pszichés zavarként.

Ilyen embereknél a lelkipásztor vagy pszichológus következetessége segíthet. **Gyökösy** ír le egy esetet a praxisából. Egy ilyen asszonyt azzal a feladattal bízott meg, hogy a legközelebbi találkozóra foglalja össze élete negatívumait. Előbb megdöbbsent az asszony, majd vállalta a feladatot. Amikor újból megjelent, csak annyit mondott: „*Rájöttem, hogy én tulajdonképpen nem szeretek senkit*”. Megtalálta központi problémájának magvát: *az önzést*. A következő lépés az volt, hogy magára erőltette a szeretet külső megnyilvánulásait férjével, anyjával, közösségi társaival. Egy beteglátogatáskor, amikor betakarta a beteget és az átölelte őt és azt mondta: „Milyen jó vagy hozzám!” Az asszony bevallotta, hogy kifelé menet ő is könnyezett, és valami meleget érzett a szíve körül. Ő így mondta: „Nagyon jó meleget”. Az önimádat az **őszinte szeretet tetteivel** gyógyítható.

3) Az exhibíciós hajlam

Az exhibíciós hajlamú, a folyton dicsekvő, szereplő, **magamutogató** ember viselkedése a nárcizmusra emlékeztet. Különböző fajtái vannak. Vannak, akik szívesen látott, érdekes, mindenkit szórakoztató emberek, csak nem kell őket komolyan venni. Rosszabb esetben vannak pózoló, színészkedő, másokat szóhoz nem juttató, gyakran csipkelődő egyének. Még rosszabb esetben olyanok, akik intrikálással, szájalomkeltéssel vagy szükségtelen figyelmeztetésekkel iparkodnak magukra irányítani mások figyelmét.

Az exhibíciós hajlamot, amint egyáltalán a hajlamokat, a **maguk keretei közé** lehet és kell terelni. Pl. a magamutogató legyen színész. A színpadon szórakoztathatja az embereket, beszélhet éjjel-nappal, játszhat intrikust, elesett áldozatot, még züllött embert is.

4) A kverulánsok

Tulajdonképpen a kapcsolatteremtés zavara és a szeretetigény elferdülése szerepel a kverulánsoknál is, akik **örökös panaszkodásaikkal** igyekeznek magukra vonni a figyelmet, és kikönyörögni mások részvétét és törődését. Összeférhetetlenek, nehezen alkalmazkodók. De nem mindig vádaskodnak, egyesek csak siránkoznak, a pénz, a férj vagy feleség, a lakás, a munkahely és egyéb bajaik miatt.

Jó, ha **néha meghallgatjuk** őket. De nem jó, ha mindig rendelkezésükre állunk. Határozottan másra kell terelnünk a szót. Radikálisan így sem segíthetünk rajtuk. Talán ők maguk sem magukon. Valami nagy élmény segíthet rajtuk, hogy megértsék **másnak is van baja**, esetleg azzal is foglalkozhatnának.

5) A logomániások

A logománia beteges **bőbeszédűséget** jelent, amikor valaki vég nélkül **fecseg**, hosszasan fenntartóztatja a másikat, hogy őt meghallgassa. Rendszerint öregeknél fordul elő, de ez a parttalan fecsegés a fiataloknál is terjedőben van.

Hasonlóan kell viselkednünk, mint a kverulánsok esetében. Rá kell ébreszteni őket, hogy elmélyült tanulmányozás szükséges ahhoz, hogy komoly és értékes véleményt tudjunk mondani. Egyéként a sok beszéd időrabló, másrészt szellemi fejlődésünket is akadályozza.

Nagyobb létszám esetén a Bokorban elfogadott **hozzászólási rend** segíthet a beszédfigyelem begyakorlásában

--- **Testvérem!** Emberhalász leszel! Emberhalász vagy? Lám, egy emberhalásznak mi mindenre kell figyelnie! Pedig most csak az említett közösségi kapcsolatokat megpróbáló **kisebb zavarokról** volt szó. **Súlyosabb** személyiségzavarokról is tudhatunk. Ehhez még hozzátehetjük a külső tényezőket, mint a **diktatúra** idején az üldözés, vagy ma a **jóléti társadalom** ezernyi csábítása.

Befejezésül a **múltból** hadd idézzek fel erre **egy dalt**. Talán *Jeremiás siralmához* hasonlítható...

(**Vigasztalásul** a végén gondolatok arra, hogy ezek ellenére is 20, 30, 40, 50 éves közösségeink vannak, és élnek testvéri szeretetben. Mert maga a **közösségi lét** a leghatékonyabb gyógyszer a különféle hajlamok és a kisebb-nagyobb személyiségi zavarok gyógyításában).

A dal szerzője **Sillye Jenő**, a szöveg írója pedig **Gerber Gyuri** (becenevén Dugó).

Az emberhalász imája (panasza):

*Uram hagyj, gyenge vagyok!
Hát nem látod, mást akarok.
Mért kínoz még, mindig engem,
az emberhalászás, ma lehetetlen.*

*Nehéz időket élünk, Uram!
Az ember szíve oly nyugtalan.
Nem tudlak már követni,
meggyötörten, félve élni!*

Nem értek, ehhez én,
hisz láthatod, nincs eredmény!
Nem mondhatod azt nekem,
hogy semmiért áldoztam az életem.

Remélem, beláthatod Uram!
követnélek én, boldogan,
de minek, ha nincs értelme,
de minek, ha nincs reménye!

*

Nem te választottál engem,
hanem Én téged!
Az emberek halászává tettelek.
Aki utánam akar jönni,
vegye föl keresztjét!
Hát jöjj, kövess engem!

[Kovács László elmélkedése elhangzott 2024. január 21-én a Bokorportán,
online csatlakozási lehetőséggel.]

